

Astăzi, Joi, 17 Iulie, 2025

Sf. Mare Mc. Marina; Sf. Ier. Eufrasie, episcopul Ionopolei

1 Corinteni 3

¹⁸ Nimeni să nu se înșele pe sine. Dacă între voi i se pare cuiva că-i înțelept în veacul acesta, să se facă nebun ca să devină înțelept.

¹⁹ Că înțelepciunea lumii acesteia nebulie este în fața lui Dumnezeu; pentru că scris este: **Cel ce-i prinde pe cei înțelepți în viclenia lor.**

²⁰ Și iarăși: **Domnul cunoaște gândurile înțelepților, că sunt deșarte.**

²¹ Așa că nimeni să nu se laude cu oamenii; fiindcă totul e al vostru,

²² fie Pavel, fie Apollo, fie Chefa, fie lumea, fie viața, fie moartea, fie cele de acum, fie cele viitoare, toate sunt ale voastre;

²³ iar voi, ai lui Hristos; iar Hristos, al lui Dumnezeu.

Matei 13

³⁶ Atunci, lăsând mulțimile, a venit în casă; și ucenicii Lui s'au apropiat de El, zicând: „Lămurește-ne parabola neghinei din țarină”.

³⁷ Iar El, răspunzând, le-a zis: „Cel

ce seamănă sămânța cea bună este Fiul Omului,

³⁸ iar țarina este lumea; sămânța cea bună sunt fiii împărăției; iar neghina sunt fiii Celui-Rău.

³⁹ Vrajmașul care a semănat-o este diavolul; secerișul este sfârșitul veacului, iar secerătorii sunt îngerii.

⁴⁰ Și după cum se strânge neghina și se arde în foc, așa va fi la sfârșitul veacului.

⁴¹ Fiul Omului îi va trimite pe îngerii Săi și ei vor strânge din împărăția Lui toate pietrele de pomicnire și pe cei ce fac fărădelegea,

⁴² și-i vor arunca în cuptorul de foc; acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților.

⁴³ Atunci cei drepți vor străluci ca soarele în împărăția Tatălui lor. Cel ce are urechi de auzit, să audă!¹

¹ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

Tâlcuire

„Și îi vor arunca pe ei (adică pe cei ce săvârșesc sminteli și nelegiuiri) în cuptorul cu foc; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților; atunci, cei drepti vor străluci ca soarele în împărăția Tatălui lor.” Așa se va săvârși despărțirea binelui de rău, a luminii de întuneric. Acum este vremea în care ele petrec amestecate. Așa I-a plăcut Domnului să rânduiască, pentru ca libertatea pe care omul o are din fire să crească și să se întărească în bine prin lupta cu răul; răului îi este îngăduit să facă război cu omul și dinlăuntru, și din afară. El nu hotărăște soarta omului, ci ispitește. Cel ce simte ispita nu trebuie să cadă, ci să pășească la luptă. Cel care biruiește se eliberează de o ispită și se mișcă înainte și în sus, pentru a întâlni acolo o altă ispită – și tot așa până la sfârșitul vieții. O, de-am pricepe acest tâlc al răului care ne ispitește, ca să ne rânduim viața având ca temei această cunoștință! Luptătorii se încununează, în cele din urmă, trecând în cealaltă viață, unde nu sunt nici dureri, nici întristări în afara lor și unde se vor face asemenea îngerilor lui

Dumnezeu prin curăția ce se va revărsa dinlăuntru lor, fără amestecul vreunor mișcări sau gânduri de ispită. Astfel se pregătește triumful luminii și al binelui, ce se va arăta într-o toată slava sa în cea din urmă zi a lumii.²

² Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.